

zavod za slovansko cerkveno petje, in tako bi imelo vsako društvo svojo posebno nalogo. Zaključilo se je tudi, da se ima prositi Nj. uxoritost kardinal, naj bi dovolil pri slovesni službi Božji pevati sv. Evangelij v starem jeziku sv. solunskih bratov. — „Torbica“ bo zopet izhajala. Vse je že priredjeno, tiskala se bo v dr. Gajevi tiskarnici, in sicer v zveskih po tri pôle na enkrat, katerih prvi že pride pred Veliko nočjo na svitlo. Dobivala se bo v Ljubljani pri J. Giontini-tu; kdor bi jo pa želel naravnost iz Zagreba dobivati, naj izvoli pismeno se prijaviti gosp. Nikomedu Ravnika-ju, pravniku kr. akademije v Zagrebu, ki jo bo izdajal na svoje stroške. Cena ji bo 30 kr. za zvezek. Komur je bila všeč „Torbica“ v svoji prvotni obliki, ko je še v Ljubljani izhajala, si jo bo gotovo rad naročil. Duh ji bo slobodniji kakor poprej, ker tukaj se sme pisati marsikaj, kar bi bilo unkraj Sotle in Kupe misliti greh. Vsajena je tukaj na lepi gredici, v Ljubljani je bila „roža med trnjem.“ Če bo zadosti materialne pomoči, se bo razvijala „Torbica“ veselo v spodbudo naše mladine za blagor očetnjave. Kakor se vidi, je slovenska mladež čisto navdušena za to početje, timveč, ker so združeni ž njim „nekteri spomini!“

V Gorici 16. marca. — Sinočna beseda v naši čitavnici je že zopet naše nade presegla. Imeli smo v prvo razun petja tudi govor in deklamacijo. Po vvodni pesmi in primernem predgovoru se je bralo poslovenjeno pismo (obširna razprava v jeziku in kulturi) našega častnega uda, preuzvišenega gosp. škofa Strossmajerja (bral je gosp. Marušić). Deklamovala sta: prof. Solar „Svečan in cvetlica“ (žložil Podgorski) posebno dostojno, in pozneje gospodična Brenar (zrejenka uršulinarskega samostana ljubljanskega) kaj milo in gladko „zvon sile.“ — Že pohvaljena gospá Jegličeva je pela Hribarjevo „Ivanko Slovenko.“ *) Ne vemo, komu se imamo več zahvaliti, častiti gospej pevkinji, ki zná tako umetno vso milino in nježnost iz pesme izvleči, ali pa nadepolnemu skladavcu nepozabljivega „Slavčka“ (v Ipavi 8. sept. l. l.). Najpomenljiviši pa bilo je gotovo, viditi med pevci trdo Nemkinjo (Dunajčanko, ako se ne motim) gospó dr. Pogačnikovo. Pela je poprej sama, potlej v zboru (moškem) „bleško jezero“, ki je tako dopadlo, da se je moralo ponoviti. Občudovali smo ne le prečisti, krepki pa milorahli njeni glas, ampak tudi nje mični slovenski akcent. Čitavnica ji je za izkazano čast prisrčno hvaležna. Poslednjič sem dolžan omeniti še naš pomnoženi kor s svojim čeravno že čez 60 let starim pa vendar še vedno mladim basistom — zraven enim izmed najtrdnjih stebrov naše čitavnice — gosp. učiteljem Tomanom. Ako povem, da je kor sinoči samega sebe prekosil, bo dovolj. — Vse skupaj zaznamuje za Gorico orjašk korak.

Iz Ljubljane. Iz popisa opravil, ki jih je dovršilo tukajšno pravoznansko društvo v preteklem letu in ktere je naznanil gospod dr. Etb. Costa kot prvi tajnik v letnem zboru 13. t. m., se vidi, da društvo šteje že 138 udov, da knjigarnica njegova ima 467 zvezkov knjig, da stoji z 38 družbami, uradnijami in vredništvu v zvezi, in da je prvo leto izdala 10 zvezkov, ki obsegajo mnogo zanimivega blaga, ki je tudi drugod bilo zadovoljno sprejeto. „Vendar pa — pravi gospod dr. Costa — na koncu onega popisa — nismo še zado stili vsem nalogom, ki nam jih vleva §. 2 naših društvenih pravil; v pospeh slovenske pravoslovne termi-

nologije naj bi nam primogli možje, ki imajo v tem tečno vednost; tudi slovanskih pravoslovnih knjig in časopisov proznašamo še milo v zameni.“ Družba v dnarnih zadevah ni v zadregi. Za predsednika so bili svetovavec c. k. deželne sodnije gosp. žl. Strahl, za podpredsednika pa gospodje c. k. finančni svetovavec dr. žl. Kaltenegger in advokat dr. Zupan izvoljeni; vsi drugi upravniki so ostali. V tem zboru so bili za častne ude izvoljeni Njih eksc. c. kr. deželni poglavar gosp. baron Schloissnigg in pa gospoda dr. žl. Juli Wurzbach in dr. Schöppel.

— Za mestne odbornike so bili v 3. volitvenem razredu izvoljeni gospodje: Jož. Debevc, Jan. Horak, dr. Jož. Orel, Jož. Schwentner (vsi ti so bili že poprej odborniki) in pa gosp. dr. Etb. Costa; — v 2. razredu sta bila danes izvoljena gospoda dr. žl. Kaltenegger in dr. Miteis, gospoda Brolich in Seunig prideta jutri v ožjo volitev.

— Njih Veličanstvo cesar so gosp. Antona grofa Auersperga izvolili za c. kr. skrivnega svetovavca, s katero častjó je naslov ekselencije združen.

— „Beseda“ v čitavnici preteklo nedeljo je bila spet tako izvrstna in po nekterih novih rečeh tako zanimiva, da si pridržujemo obširniši popis za drugi pot.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Presvitli cesar bojo svoje potovanje, o katerem se že dolgo govori, nastopili 4. dne prihodnjega mesca; podali se bodo najpred v Dalmacijo in odtod še drugam; potovanje bo nek trpelo celi mesec. — Še ni duha ne sluha, da bi se deželnim zborom podaljšal čas čez 29. dan t. m. — V českem zboru je dr. Rieger nasvetoval, naj se voli odsek, ki bi prevdaril prošnjo do Nj. Velič. cesarja, da bi se še pred državnim zborom sklicali deželni zbori na Ogerskem, Hrvaškem, Erdeljskem in Beneškem, ki naj bi izrekli svoje mnenje o udeležtvu državnega zbora; al predlog ta je bil z 138 glasovi proti 63 zavržen. — 11. list „Glasnoše“ v ličnem „vencu slave“ našteva darove, ki jih je preuzvišeni gospod škof dijakovaški Strossmajer, utemelitelj jugoslavenske, ravno kar od Nj. Veličanstva potrjene akademije, podelil različnim slovstvenim narodnim napravam, in ki znašajo nad 125.000 gold. To je pač zaslužen „venec slave!“ — „Stimmen aus Innerösterreich“ pripovedujejo, da so cesar proti novemu škofu lavantinskemu lepo pohvalili Slovence, „ki so — to so nek lastne besede cesarjeve — se zdaj vendar nekako gibati začeli.“ Žalibog, da se to malo gibanje še od mnogih strani pisano gleda! — Na Poljskem se je boj nesrečno obrnil ustajnikom; če je res, kar poslednje novine pripovedujejo, je rusovska armada zmagala krdela Langievičeve, tako, da je Langievič bežal in njegova četa vsa razkropljena. Pravijo, da bo diplomacija mogla zdaj poljske zadeve v roke vzeti; al ruska vlada pravi, da je nikakor ni volja spuščati se v kake pogoje, dokler je še kak puntar na poljski zemlji. — O Garibaldi-tu pripovedujejo, da se je njegovo zdravje spet na slabo obrnilo. — Iz Carigrada se piše, da je laž, da misli turška vlada tri bojne krdela poslati na srbsko mejo. Turška vlada je sploh odpela napete strune; tako tudi ne bo naredila vojaške ceste in strelnic v Črnogori in hoče še celó potrditi mejo črnogorsko po pogojih od leta 1858. In kar je največe čudo, sultan sam hoče osebno se pomeniti s poslancom črnogorskima Matanovičem in Vaclikom, ki sta zdaj v Carigradu. Kaj tacega še ni svet doživel. Ravno to pismo pravi, da čedalje več Bulgarcev prestopa k katoliški veri.

*) Vesela prilika se nam s tem ponuja, da tudi mi donesemo svojo pohvalo vrlemu gosp. Antonu Hribarju, ki je navdušene besede domoljubne gospodične Ivanke Vipavske v lepo pesem, ki je za dvospev, moški zbor ali pa glasovir nedavno v prav lični obliki prišla na svitlo. Vred.